

måtte færdes på alle strandbredder indeholdt forslaget en ret til at opholde sig og bade. Foruden som nu at måtte færdes til fods i alle offentlige skove åbnedes der også adgang til privatejede skove. Endelig gaves der også adgang til visse udyrkede arealer.

Naturfredningskommissionen blev nedsat i efteråret 1961, efter at det under folketingets behandling af ændringsforslagene af 1961 til loven var blevet tilkendegivet, at det var ønskeligt at få en kommissionsbehandling af dette problemkompleks. I januar 1963 fremsatte regeringen forslag til en række love vedrørende fast ejendom, de såkaldte „jordlove“, der bl. a. omfattede forslag til lov om ændringer i lov om naturfredning. Efter dette forslag skulle der ikke ydes grundejerne erstatning for nægtelse af udstyknings- eller byggetilladelse efter naturfredningslovens § 22. Denne paragraf var kommet ind i loven i 1961. Regeringsforslaget, der lå til grund for ændringen i 1961, havde været uden nogen erstatningsbestemmelse, men denne var kommet ind i loven under folketingets behandling af forslaget. Regeringsforslaget om ændringer i naturfredningsloven af januar 1963 bortfaldt ved folkeafstemning. Efter folkeafstemningen fortsatte naturfredningskommissionen sit arbejde, der i 1967 resulterede i to betænkninger (betænkning om naturfredning I og II nr. 461 og 467/1967). Den anden betænkning indeholder et udkast til lovforslag, der har været lagt til grund ved udarbejdelsen af nærværende forslag. I sin fremsættelsestale udtalte *ministeren for kulturelle anliggender* bl. a.:

„Regeringen har ment, at kommissionens forslag udgør et så værdifuldt grundlag for overvejelserne her i det høje ting og ude omkring i befolkningen, at man har fundet det rigtigst nu at fremsætte forslaget til en helt fri debat.

Det vil i denne forbindelse være betydningsfuldt, at problemerne kan drøftes i sammenhæng med de bidrag til en ny jordlovgivning, som påregnes fremsåt i det kommende folketingsår, men regeringen lægger vægt på, at diskussion om de særlige naturfredningsproblemer kan påbegyndes allerede i løbet af sommeren.“

Forslaget fik ved 1. behandling en velvillig modtagelse. *Bodil Koch* (S) udtalte bl. a.: „I det forslag, vi har til debat i dag, er den væsentlige bestemmelse gledet ud, at naturfredningsmyndighederne skal øve en almindelig kontrol med bebyggelsen i det åbne land. . . . I mit parti har vi jo både i regeringsperioden og senere hen arbejdet intenst med jordlovsproblemerne og er særdeles parat til at tage de nødvendige skridt, hvad enten det nu vil blive påkrævede ændringer i byreguleringsloven eller i landsbyggeoven“. *H. C. Toft* (KF) var ikke uenig i, at § 22 gled ud af lovgivningen og bebyggelsesreguleringen blev overført til anden lovgivning, men fandt det ikke rigtig at ophæve bestemmelsen, før der var faste lovgivningsregler i anden lov-